

IV Действие, 5 картина.Капулетти.

Сиротта, както грабва Жюлиета
и моите стелания събухва,
не прави да не мися в моя миг.

Влизат брат Лоренцо и Тарис, придружени от
музикантите.

Брат Лоренцо.

Ще тръгва ли невестата за църква?

Капулетти.

Ще тръгва, ала няма да се върне!
О, синко мой, пред сватбата в стая
сиротта стурена с твоята невеста.
Сиротта пропиха прелестното цвете,
и тя ми стана зет — и мой наследник!
Тразнува с нея сватба дъщеря ми!
И нека вземе меля — всички давам:
живот, мигот — на нея, на сиротта

Тарис.

Тя заповя ми такава тоя ден —
подобно зрелище да ми остави?

Капулетти.

О страшен ден, острашен и проклет!
По-страшен братието не е видяло
във своя векен ход. Едно дете
да имаш само — скъпа, черна рожба
да имаш за утеха и за радост —
и кого ми отнема днес сиротта!

Дойката.

О скръб! О скръбен, скръбен, скръбен ден!
Во днес не съм видяла нивта, нивта
такав макевен, но-нещастен ден!